

KYNOLOGIN KYNÄSTÄ - maaliskuu 2024

Kolme koiraa kuorsaa kämpässämme ja on rauha maassa – ainakin vielä. Uutisissa sanottiin, että Viron venäläisiltä otetaan ampumisluvut ja pysytkin pois turvallisuussyistä. Kyseistä kansanryhmää ollaan Latviastakin häättämässä, elleivät opettele maan kieltä ja samaistu maan kansalaisiksi. Zaiga-vaimokin siirsi suunnitelmia talonsa katto- ja vähän muistakin remonteista tuonemmaksi, kun tiedotusvälineissä uutisoidaan maalle mahdollisesta Unkarin kohtalosta jossain vaiheessa.

Meillä Carnikavassa ovat kaikki naapurit venäläisiä tai ainakin venäjää puhuvia. Ihan mukavia ihmisiä, ei minulla ainakaan ole mitään heitä vastaan. Yli kymmenen vuotta olen täällä jo viihtynyt, eikä ole aikeita muuttaa muualle. Paikallinen puhekieli alkaa olla jo ymmärrettävää, mutta itse en paljon pysty tuottamaan puhetta venäjän, enkä latvian kielellä. Ei sen puoleen, Zaigaankaan ei ole tarttunut suomen kieli ja onhan noita tilanteita, joissa ei toista ymmärräkään mutkikkaammissa jutuissa. Pitkälle riittää myös Körpersprache eli kehonkieli, jota kädestä pitäen puhuin myös vironvenäläisille sokeille, kun sinne tehtiin maan ensimmäisiä opaskoiria.

Huolestuttaa tuo sota, ei itseni, vaan lasten ja muun nuorison puolesta. Lapset kärsivät nykytilanteesta eniten, kun eivät pieninä ymmärrä, mitä tuleman pitää. Moni asia pelottaa.

Itsekin pelkäsin lapsena, kun vanhempani sairastelivat ja kuolivatkin sitten varhain. Tavallisissa maatalon hommissa arvelin jo pärjääväni, mutta paljon askarrutti sellainen asia, kuin veroilmoituksen, savoksi ”lanketti”, täyttäminen. Se taisikin olla ainut suurempi ongelma, jonka ratkaisun halusin oppia. Nykyisen kaltaista sodan pelkoa ei onneksi tarvinnut kokea.

Koulumaailmassa jotkut opettajat ovat vieneet lapset oppitunneille luontoon. Lekuritkin välttelevät reseptien kirjoittamista ja suosittelevat tilalle luontoliikuntaa. Myös ulkomailta tullaan opettelemaan luontoparanemista ja idän turistit tulevat kaupunkilomien sijaan innolla kalastelemaan ja leipomaan piirakoita ja vatruscoita ja kalakukkoja karjalaisemäntien opastuksella. Luonto parantaa.

Mitä ne lapset siellä luonnossa? Mitä he siellä eivät voi tehdä, ei minulle ainakaan tule mieleen. Perinteiset oppiaineet sujuvat, kun käyttää mielikuvitusta. Luonnon antimet, kasvit, eläimet, ilmastot, jne. tulevat tutuiksi ja kaupanpäällisiksi hyvä mieli.

Minun koulussani oli meillä oppilailta oma kasvimaa, jossa kasvatettiin erilaisia kasviksia ja viljeltiin mm. kuusen taimia. Taimia harvennettiin parina kesänä ja istutettiin sitten koulun rantametsään. Että sellaista.

Tuli tässä myös mieleen, että nuo koululaisten kännykät voisi vaihtaa koiriin! Koirat ovat ihmisten vanhimpia kavereita, hyviä surunmurtajia ja ilontuoja. Niiden kanssa voi harrastaa liikuntaa ja noita muita luontoasioita ja niistä voi kasvattaa esimerkiksi palvelukoiran jollekulle. Jos olisin nuorempi, saattaisin rakentaa riittävät puitteet koiranpentujen kasvattamiselle ja hoitamiselle. Koululapset voisivat sitten tulla luonnontiedon oppitunneille ja miksi ei muulloinkin, hoitamaan ja käsittelemään pentuja ja muita koiria.

Lasten koirahommaa voisi hoitaa myös siten, että koululuokkiin tuotaisiin oppitunneille sopivia koiria, joista sitten vuorotellen huolehdittaisiin. Pistetäänpä harkintaan tuo kännykän vaihtaminen koiranpentuun!

Juha Herttuainen